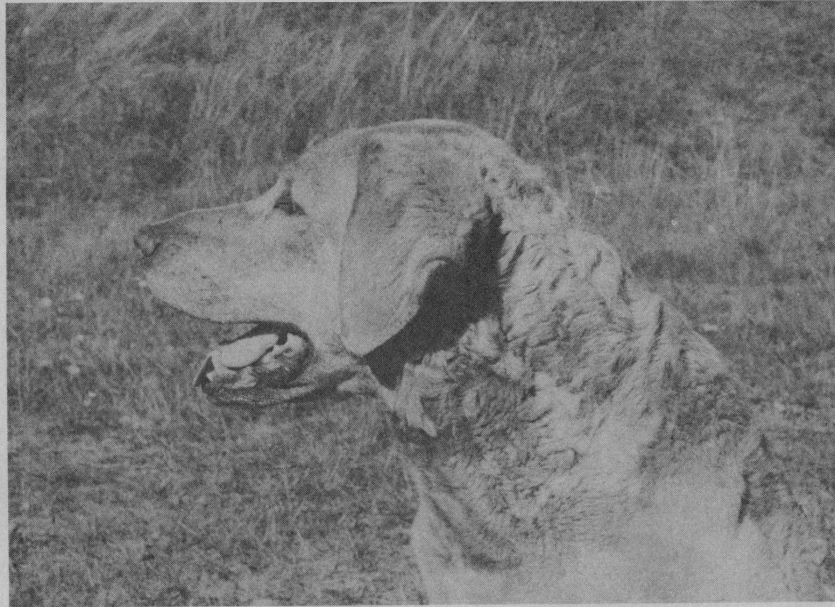

CHESSIE

1.91

CHESAPEAKEKERHO - CHESAPEAKEKLUBBEN r.y.

TOIMIHENKILÖT - FUNKTIONÄRER

HALLITUS

Puheenjohtaja

Anita Soinjoki

Suonotkontie 4 A, 00630 Helsinki, puh. 90-746 225

Varapuheenjohtaja

Irma Koponen

Kaskenkaatajantie 16 A 15, 02100 Espoo, puh. 90-466 098

Sihteeri

Pirjo Suominen

Kalakontintie 2 G, 02240 Espoo, puh. 90-881 795

Muut jäsenet

Gun Holmström

Sudenkaari 45 as 26, 02580 Siuntio as, puh. 90-262 580

Marja-Liisa Koivunen

Porolahdentie 12 as 8, 00960 Helsinki, puh. 90-317 171

Reija Kaheinen

Susitie 18 A 2, 00800 Helsinki, puh. 90-755 7420

Rahastonhoitaja

Solveig Bergholm

Suonotkontie 4 B 20, 00630 Helsinki, puh. 90-746 534

POSTISIIRTOTILI No. 424 54 - 7

CHESSIE -lehti

Päätoimittaja

Anita Soinjoki

Toimittaja

Irma Koponen

ILMOITUKSET

1/1 sivu mk 50,-

1/2 sivu mk 30,-

1/4 sivu mk 20,-

kuvien rasterointi

ä mk 15,-

P U H E E N J O H T A J A L T A

Näin on juhlavuotemme lähtenyt alkuun - tosin toistaiseksi hyvin hiljaisissa merkeissä. Kevät ja kesä lähestyvät kohisten ja vatsassa tuntuu olevan taas miljoona perhosta, kun ajattelee mitä kaikkea olisikaan saatava aikaiseksi. Tulevan kirpputorin ajankohdasta ei tätä kirjoittaessani ole tehty päätöstä, mutta se pidettäneen lähitulevaisuudessa. Kannattaa vilkaista "Tiedotuksi" -sivua, josko sieltä löytyisi tarkempi aika. Hallitus on vakavasti harkinnut, että kerho voisi järjestää keväällä Match Shown. Tämä olisi aika suuri projekti, joten toivon toistisesti että sitä olisi järjestämässä nimenomaan kerho, ei vain hallitus yksinään. Sopivaa työtä Match Shown tiimoilta löytyy kaiken ikäisille perheenjäsenille, joten ottakaa yhteyttä ja tulkaa mukaan suunnittelemaan.

Yhteyden ottamisesta ja mukaan tulemisesta sainkin sopivan aasinsillan seuraaviin aiheisiin, jotka ovat menossa metsään: Syksyllä julistettiin valokuvauskilpailu, viimeinen osallistumispäivä taisi olla tammikuussa. Syksyllä ja joulun aikaan sain runsaasti puheluita, joissa mm. keuhuttiin kuinka monta kuvaa oli tullut otettua kilpailua varten. Se ilahdutti minua, pääsisimme tavoitteeseemme, saisimme uusia kuvia lehteä varten ja kesän treffejä ajatellen - ehkäpä kuvien joukosta löytyisi sopivia kuuluisaa sukutaulukirjaamme varten. Olen saanut tähän päivään mennessä kuvia tasan kahdelta henkilöltä ...??? Osoitteeni ei ole muuttunut, joten miten olisi jos pidentäisimme kilpailuaikaa huhtikuun alkuun asti. Lähettäkää nyt hyvät matit myöhäiset ne kuvanne tänne!

Toinen asia, joka uhkaa mennä mystiin on uusien kerhopaitojen tilaus. Ehdotus on kyllä otettu vastaan suurella innostuksella ainakin puhelinkeskusteluista päätellen (jälleen tuo puhelin). Moni on luvannut lähettää tilauksensa ensi tilassa. Olen saanut tilaukset seitsemästä paidasta, joista kolme on maksettu kerhon tilille ennakoon niin kuin pitikin. Joulunumerossa oli ohjeet siitä, miten tilaus piti tehdä, joten vilkaiskaapa sitä ja TEHKÄÄ TILAUKSENNE HETI, sillä aika käy vähiin mikäli haluamme saada paitamme ennen kesää. KERHOLLA EI OLE RAHAA TILATA JA LUNASTAA PAITOJA ILMAN TILAUKSEN YHTEYDESSÄ SUORITETTUA KÄTEISMAKSUA.

Kaikki eivät kuitenkaan ole olleet laiskana. Minulla on ilo ilmoittaa, että Suomen chessiekanta on lisääntynyt peräti kahdeksalla yksilöllä. Saara Mikkelistä pyörytti seitsemän pentua - kaksi urosta ja viisi narttua - peräti Runebergin päivänä. Pentujen onnellinen ja ylpeä isä on Edi Raisiosta. Kahdeksas yksilö on tuontikoira Ruotsista, Gunilla Karlströmin Uveds -kennelistä. Pentu on uros ja nimeltään tietääkseni Jami, joten TERVETULOA vaan Suomeen Jami ja tervetuloa mukaan

kerhon toimintaan perheesi kanssa. Perheelisäystä Mikkeliin on tullut myös ihmisille. Saaran "äiti" Eeva synnytti tyttären muutama päivä ennen kuin Saara sai pentunsa, joten tuplaonnittelut Eevalle ja Matille. Tämäkin on hyvä tapa lisätä jäsenistöä chessiekerhossa.

Muutama jäsen on talven mittaan kertonut minulle aikovansa hankkia vetovaljaat koiralleen. Nyt ajankohta on ehkä hieman myöhäinen puhua pulkan vetämisestä, mutta tätä harrastusta ajatellen on syytä palauttaa mieleen muutama tosiasia. Vetäminen sopii hyvin AIKUISELLE koiralle, joka on lonkkakuvattu ja todettu terveeksi. Valjaat on ostettava niin, että ne varmasti sopivat juuri Sinun koirallesi. 50 kg painavan rottisurosvainaan kymmenen vuotta vanhat valjaat eivät välttämättä ole aivan sopivat 25 kg painavalle pienelle nartullesi. Kun harkitset vetourheilun harrastamista tai aikomuksesi vain on vetää perheen pikkuisia koiran pulkassa, käänny asiantuntijan puoleen. Sellainen löytyy omasta kerhostamme: Matti Lahti on kilpaillut aktiivisesti Kassun (SF MVA Vättlestugans Kansas) kanssa ja on erittäin hyvin perehtynyt kaikkiin vetoon liittyviin asioihin. Matti asuu Järvenpäässä, puh. 90-288 184 ja vastaa kiltisti kaikkiin kysymyksiin. Toistan vielä, että väärät välineet tai väärä harjoittelu voivat aiheuttaa ikäviä seurauksia. Oikeat välineet ja oikea harjoittelu sen sijaan suovat iloa niin koiralle kuin omistajalle ja mahdollisille pienille kyyditettävälle. Harrastuksen korkeaa PR-arvoa ei myöskään tule unohtaa.

Selailin taannoin vanhoja Chessie-lehtiä ja totesin, että niistä löytyi juttuja ja kuvia, jotka herättivät monta hauskaa muistoa. Niissä oli myös monta asiapi-toista hyvää artikkelia, jotka olivat uudelleen lukemisen arvoisia. Niinpä päätin kirjoittaa sisällysluettelon kaikista ilmestyneistä Chessie -lehdistä kymmenen vuoden ajalta. Näin tulevaisuudessa pääsee vähemmällä vaivalla, kun etsii jotakin tiettyä nimeä, kuvaa tai juttua. Luettelo tullaan julkaisemaan joko tässä tai seuraavassa lehdessä, riippuen käytettävästä tilasta. Toivon, että siitä on hyötyä teillekin. Ja niille, jotka eivät ole olleet mukana aivan alusta lähtien kerrot-takoon, että vanhoja Chessie -lehtiä on rajoitetusti saatavana á 10,- mk. Myös yksittäisiä artikkeleita voi kysellä, sillä kaikki mikä on painettu löytyy arkis-tostamme.

Tätä työtä tehdessäni luin Janet P. Horn'in kirjoittaman jutun, joka oli julkaistu Chessie -lehdessä 2/81. Hänen kirjoituksensa oli tarkoitettu nimen omaan vastape-rustetun kerhomme lehteen. Minusta nyt on sopiva aika julkaista se uudestaan. Se on sanomaltaan yhtä ajankohtainen tänään kuin silloinkin.

T O I M E L I A S T A K E V Ä T T Ä

Anita Soinjoki

JANET P. HORN, Eastern Waters' kennelin omistaja ja monen hyvin tunnetun koiran kasvattaja on lu-pautunut kirjoittamaan CHESIE-lehteen ajankohtai-sista asioista sekä rodun historiasta. Janet aloit-taa tässä numerossa kertomalla minkälainen hyvän chesapeaken tulisi olla.

CHESAPEAKELAHDEN NOUTAJA

Moni suomalainen metsästyskoirarotu kehitettiin aikoinaan suomalaisia metsäs-tysolosuhteita varten. Rotuja kasvatettiin ja yksilöitä valikoitiin suomalais-ten tarpeiden ja makujen mukaan. Chesapekelahden noutaja on amerikkalainen rotu, kehitetty amerikkalaisia olosuhteita varten vesi- ja metsälinnustajien avuksi.

Rotu on kotoisin alueelta, josta se on saanut nimensäkin; Chesapekelahden ran-noilta. Chesapeaken lahti on laaja vesialue, joka liittyy Atlantiin. Näillä ranta-alueilla on paljon saaria, soita ja jokia, mistä viime vuosisadan metsäs-täjät löysivät valtavia sorsa- ja hanhikantoja. Kun ammuttu riista usein pu-tosi syvälle suohon tai lahden jääkylmään veteen, tarvittiin koiria jotka pystyi-vät markeeraamaan putoukset sekä etsimään ja noutamaan linnut. Tarkka näkö, hyvä nenä, halu etsiä ja noutaa sekä todellinen innostus veteen olivat ansioita, joita näiltä koirilta vaadittiin. Koirien piti olla vahvoja ja tarpeeksi isoja uimaan hankalassakin aallokossa ja voimakkaasti virtaavissa vesissä, ja vaikkapa sär-kemään jäätä noutaessaan riistaa. Ne eivät kuitenkaan saaneet olla liian isoja käsiteltäviksi tai otettaviksi mukaan veneeseen.

Parhaat metsästysajat ovat yleensä talvella, joten koiria jalostettiin hyvin pak-suturkkisiksi. Turkki oli vedenpitävä ja koirat pysyivät kuivina ja lämpiminä pahimmissakin sääolosuhteissa. Tämä turkki on lyhyt, jotta se ei häiritse koiraa vedessä eikä se kauttaaltaan jäädy, kun koira on märkä. Sen paksuus koostuu pehmeästä, tiheästä, rasvaisesta alusvillasta sekä karkeahkosta päällyskarvasta, joka suojelee alusvillaa ja pitää sen kuivana ja lämpimänä. Joskus voidaan näh-dä päällyskarvassa jäätä, vaikka koiran iho edelleen pysyy kuivana ja lämpimänä.

Koiran rakenne tekee siitä vahvan, väsymättömän uimarin ja näin ollen tulisi lapojen olla vinoasentoiset. Olkavarren tulee olla tarpeeksi pitkä, jotta etu-raajoilla olisi pitkä ulottuvuus eteenpäin koiran uidessa tai liikkeessä maas-tossa. Takaosan tulee olla joko yhtä korkea tai hieman korkeampi kuin etuosan, jotta koiralla on hyvä tasapaino vedessä ja erityisesti, kun noutaminen lisää painoa koiran etuosaan. Joskus voidaan verrata vedessä olevan noutajan raken-netta hyvään veneeseen.

Polven tulisi olla hyvin kulmautunut ja koko takaosan vahva ja lihaksikas. Vatsalinja nousee melkoisesti antamaan polvelle täydellisen liikkumatilan koiran uidessa tai juostessa. Rintakehän leveys ja syvyys antaa tilaa sydämelle ja keuhkoille, joiden tulee olla erityisen vahvat kestääkseen koirien kovan työn. Koiralla on vahva kaula ja voimakas pää, jonka kuonon tulee olla tarpeeksi pitkä ja vahva kantaakseen ison hanhen. Hyvät käpälät ovat tärkeitä niinkuin kaikilla metsästyskoirilla.

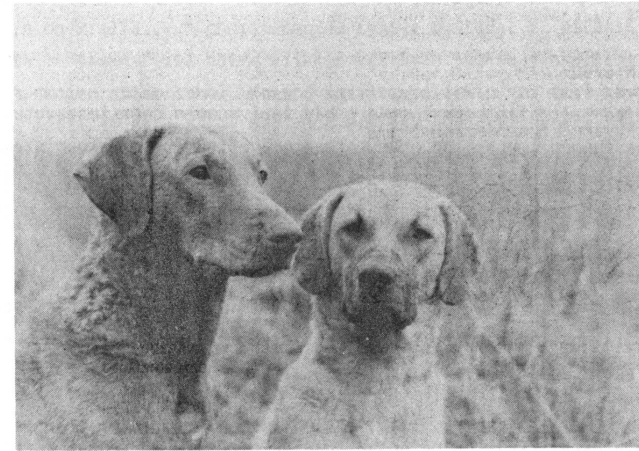
Chesapeaket rakastavat uimista, metsästämistä ja noutamista. Mikä muu on tyyppillistä näille koirille?

Ne asuivat lehden ranta-alueilla ja auttoivat kalastajia vetämään veneitä ja verkkoja. Ne auttoivat tilanomistajia paimentamalla karjaa ja vahtimalla heidän omaisuuttaan tarpeen tullen. Chesapeaket jakoivat omistajiensa elämän ja tämän päivän Chesapeake on parhaimmillaan jakaessaan perheensä elämän perhekoirana metsästysretkien välillä. Se on hyvä lasten leikkitoveri ja vahti. Se on erittäin hyvä vahtikoira ja se oppii hoitamaan kaikenlaisia pieniä tehtäviä kodissaan. Koira on hellyydenkipeä ja syvästi uskollinen omalle perheelle ja kodille. Se toivottaa omistajan ystävät tervetulleiksi, mutta sydämensä se on antanut omistajalleen ja hänen perheelleen. Aika ajoin Chesapeakeilla näyttää olevan melkein inhimillistä älyä ja tunteellisuutta, joten niillä on - niinkuin ihmisilläkin - jokaisella oma persoonallisuutensa. Ne ovat herkkiä vaistoamaan omistajansa mielialoja eikä ole toista rotua, joka voittaisi Chesapeaken ihmisen seurana kotona tai metsästyksessä.

Haluaisin sanoa tervetuloa mukaan suomalaiselle Chesapeakekerholle, tervetuloa uudet omistajat Suomessa, jotka opettelevat tuntemaan tätä rotua ja sen omistamisen iloa. Toivon, että te kaikki tulette rakastamaan ja ihailemaan tätä rotua ja saamaan siitä sen onnen ja tyydytyksen, jotka kolmekymmentäviisi vuotta Chesapeakelahdennoutajien parissa ovat minulle antaneet.

JANET HORN

IN MEMORIAM

S E L M A
Vättlestugans Venus

A G N E S
Sharland Komsalö Chortle

"WHERE TO BURY A DOG"

"... there is one best place to bury a good dog. If you bury him in this spot, he will come to you when you call - come to you over the grim, dim frontiers of death and down the well remembered path, and to your side again. And though you call a dozen living dogs to heel, they shall not growl at him nor resent his coming, for he belongs there. People may scoff at you, people who see not the lightest blade of grass bent by his footfall, who hear no whimper, people who may never have had a dog. Smile at them, for you shall know something that is hidden from them and which is well worth knowing. The one best place to bury a good dog is in the heart of his master."

Originally written by Ben Hur Lampman in 1925

"MIHIN HAUDATA KOIRA"

"... on olemassa yksi ainoa paras paikka haudata koira. Jos hautaat sen tähän paikkaan, se tulee luoksesi kun kutsut sitä - se tulee luoksesi kuoleman armottoman, hämärän rajan takaa, juoksee alas tuttua polkua tullakseen vierellesi jälleen kerran. Vaikka kutsuisit tusinan eläviä koiria sivullesi seuraamaan, ne eivät murise sille eivätkä edes vastusta sen tulemistä vierellesi, sillä se kuuluu siihen. Ihmiset ehkä ilkkuvat sinua, sillä eivät he näe ohuimankaan ruohonkorren taipuvan sen askelten alla, eivät kuule pienintäkään vikinää. Nämä ihmiset eivät ehkä koskaan ole omistaneet koira. Hymyile heille, sillä sinä tiedät jotain joka on heiltä kätketty, jotain joka on tietämisen arvoista. Ainoa paras paikka, johon haudata hyvä koira on sen omistajan sydän."

Kirjoittanut Ben Hur Lampman vuonna 1925

LEHDISTÄ LUETTUA ...

ACC BULLETIN 6/90

Puheenjohtajan palstalla Lorraine Berg käy läpi vuoden chessiesaavutuksia, kuten tapana vuoden lopussa on. Hän toteaa mm. että metsästyskoerintamalla on tapahtunut huomattavaa edistymistä. Yhä harvemmin kuullaan väitettävän että "sen ja sen kasvattama koira pärjää kyllä näyttelyissä, mutta metsästyskessä siitä ei ole mihinkään". Lorraine toteaa tyytyväisenä, että yhä usemmat näyttelyihmiset tuovat koiransa kokeisiin. Näyttelyissä chessiet ovat sijoittuneet niin ryhmä- kuin Best in Show kilpailuissakin. "Liian kauan chesapeake-lahdennoutajia on ylenkatsottu ryhmäkilpailuissa ja on hauska nähdä, että tuomarit vihdoin antavat niille niiden ansaitseman arvostuksen." (Huokaus! toim.huom.)

Uusittu koulutuskäsikirja on painossa, Janice Nicholls on tehnyt töitä sen eteen kaksi ja puoli vuotta saaden apua monelta tunnetulta asiantuntijalta. Lorraine Bergin mukaan se on kirja, jonka jokaisen pitäisi omistaa. Mikäli kiinnostusta löytyy, voisimme yrittää hankkia niitä tänne meillekin kunhan se valmistuu. Pitäkää mielessä ja ottakaa yhteyttä allekirjoittaneeseen, jos tällainen kiinnostaa!

Rotumääritelmää ollaan uusimassa. Alustava ehdotelma esiteltiin ACC:n jäsenille erikoisnäyttelyssä syyskuussa. Puheenjohtaja vakuuttaa, että tarkoituksena on ainoastaan selvittää muutama epäselvä kohta Amerikan Kennelklubin pyynnöstä. Rotumääritelmää ei tulla muuttamaan mitenkään. Viime kädessä kerhon jäsenet saavat äänestää hyväksytäänkö uusi ehdotus vai ei. Tästä asiasta meikäläiset saavat varmaankin ensikäden tietoja viimeistään treffeillä amerikkalaiselta vieraaltamme.

Mildred G. Buchholz kyselee kirjoituksessaan mihin puhdasrotuisuus on kadonnut puhdasrotuisista chesseistä. Marraskuussa eräs paikallinen kouluttaja oli ottanut häneen yhteyttä tiedustellen, sopsisiko Millien tulla katsomaan erästä pentua, joka parhaillaan osallistui tottelevaisuuskurssille. Kouluttaja oli pyytänyt omistajaa tuomaan labradoripentunsa luokseen, jolloin omistaja oli vastannut että hänen koiransa on kylläkin chesapeake-lahdennoutaja. Saavuttuaan paikalle Millie oli tavannut hentoluustoisien mustan pennun, jolla oli sileä kiiltävä karva ilman mainittavaa alusvillaa. Millie kertoo, että hän kuusikymmentä vuotta sitten oli nähnyt kaksi puhdasrotuista pentuetta, joissa oli ollut mustia chessieitä. Toisessa pentueessa oli kuitenkin ollut kaksi mustaa pentua

ja viisi ruskeata, toisessa taas vain yksi musta ja seitsemän ruskeaa. Tämän mustan pennun omistaja esitti kuitenkin pennun sukutaulun ja rekisteröintipaperit sekä kertoi, että kaikki pennut olivat olleet mustia. Millie toteaa hieman ivallisesti, että luulisi kasvattajankin huomanneen että jotakin on vialla, kun chessiepentue syntyy mustana. Ei pitäisi olla ylivoimaista vahtia narttua kolme viikkoa kestävä juoksuajan aikana tällaisten vahinkojen estämiseksi. Kunnon kasvattajallekin voi toki käydä erehdyksiä, mutta se että antaa vahingon kiertää hyvässä uskossa toimivalle pennunostajalle, sitä sanotaan petokseksi. Uroksen omistajankin olisi tunnettava vastuunsa ja käytävä katsomassa pentuetta ennen kuin allekirjoittaa astutustodistuksen. Asia on annettu Amerikan Kennelklubille tutkittavaksi ja tuloksesta Millie tiedottaa ACC:n jäsenistölle ensi tilassa.

Janet P. Horn raportoi erikoisnäyttelystä, joka pidettiin Mechanicsburg'issa Pensylvaniassa. Näyttely oli pidetty Holiday Inn -nimisen hotellin alueella. Huoneista oli ollut näköala suoraan kehiin. Näyttelyn lisäksi oli pidetty epävirallinen sorsan- ja hanhenkutsuhuuto -kilpailu. Hienoista kutsuista huolimatta ainoatakaan lintua ei saapunut paikalle. Tottelevaisuus- ja jälkikoe sekä Working Dog -testi kuuluivat myös ohjelmaan. Amerikkalaisessa näyttelysähän on hieman meidän luokistamme poikkeavat luokat, mutta todettakoon että luokkiin oli osallistunut keskimäärin 100 koiraa. Samat koirat olivat tietenkin osallistuneet eri luokkiin, mutta osallistujamäärä kokonaisuudessaan nousi enätysmäiseen kolmeensataankolmeenkymmeneen chesapeake-lahdennoutajaan!

Näyttelyn kauneimmaksi tuomari Hazel Slaughter valitsi uroksen Chestnut Hills Stone E's Tug (Ch Ironwood's Stone E's Cubs - Ch Chestnut Hills Pandora CDX) kasvattaja/omistaja Karen & Ron Anderson. Vastakkaisen sukupuolen paras oli Redlions Come Back Susie, omistaja Jane Pappler.

Kun luin sijoituksia ja katselin näyttelystä otettuja kuvia, saatoin huomata että Chestnut Hills kennel oli sijoittunut useimmissa luokissa kasvateillaan. Sama koskee myös vanhaa tuttuamme Eastern Waters' kenneliä. Nämä molemmat nimet esiintyvät useissa meidän koiriemme sukutauluissa!

AS

TÄRKEÄÄ TIETOA TREFFEISTÄ

CHESSIETREFFIT pidetään siis tänä vuonna Aitoossa 9.-11.8. Jotta pysyisitte ajan tasalla julkaisemme tässä lehdessä ALUSTAVAN OHJELMAN. Pitäkää mielessä, että ohjelma voi muuttua vielä moneen kertaan, joten lukekaa Chessie-lehteä suurennuslasia apuna käyttäen! Seuraavassa numerossa tulemme myös julkaisemaan ilmoittautumiskaavakkeen, joka on EHDOTTOMASTI PALAUTETTAVA ASIANMUKAISESTI TÄYTETTYNÄ MÄÄRÄPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Tänä vuonna treffit tulevat olemaan poikkeukselliset monessa suhteessa. Meille tulee amerikkalainen tuomari juhluvuoden kunniaksi. Juhliin odotetaan myös muita ulkomaalaisia vieraita koirineen. Tulemme järjestämään juhlaillallisen ym. Aikataulun laatimista vaikeuttaa mm. se, että Euroopan voittajanäyttelyssä chessiet arvostellaan lauantaina ja jotkut meistä haluavat epäilemättä osallistua siihen. Tämä näyttelyhän pidetään Helsingissä Messukeskuksessa, jonne ei ole kuin puolentoista tunnin ajomatka Aitoosta. Sunnuntaina järjestää Suomen Noutajakoirajärjestä erikoisnäyttely. Paikka on vielä avoin, mutta siihen osallistuvat varmaankin ulkomaiset koiravieraamme. Me suomalaisethan osallistumme silloin sankoin joukoin OMAAN NÄYTTELYMME Aitoossa. Älä enää harkitse, vaan päätä osallistua!

ALUSTAVA OHJELMA

PERJANTAI:	klo 16.00	majoittuminen	
	17.30	iltapala	
	18.00	vuosikokous	
	19.00	esitelmä (Millie Buchholz)	
		chessien rotumääritelmä	
LAUANTAI:	klo 8.00	aamupala	
	8.30	metsästyskoulutusta	EUROOPAN VOITTAJANÄYTTELY
	12.00	lounas	HELSINGISSÄ
	12.30	metsästystesti	
		pentutesti	
	19.00	juhlaillallinen	
SUNNUNTAI:	klo 8.00	aamupala	
	9.00	juhlanäyttely	SNJ:N ERIKOISNÄYTTELY
	14.00	lounas	
	16.00	treffit päättyvät siivous, kotiin lähtö	

Pöytäkirja Chesapeakekerho-Chesapeakeklubben r.y:n
ylimääräisestä kokouksesta

Paikka: Suonotkontie 4 A, 00630 Helsinki
Aika: 12.12.1990 klo 17.30
Läsnä: 8 kerhon jäsentä

- 1 § Kerhon puheenjohtaja avasi kokouksen toivottaen kaikki tervetulleiksi.
- 2 § Valittiin kokouksen puheenjohtajaksi Anita Soinjoki ja sihteeriksi Irma Koponen.
- 3 § Todettiin kokous sääntöjen mukaisesti kokoonkutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.
- 4 § Hyväksyttiin yksimielisesti kokouksen työjärjestys.
- 5 § Valittiin pöytäkirjan tarkastajiksi Marja-Liisa Koivunen ja Päivi Pirnes.
- 6 § Valittiin äänenlaskijoiksi Hannu Kuusela ja Raimo Soinjoki.
- 7 § Sääntömuutosehdotus kerhon sääntöjen 5 §:ään "Yhdistyksen toiminta- ja tilikausi on kalenterivuosi" hyväksyttiin yksimielisesti muutettavaksi "Yhdistyksen toiminta- ja tilikausi on vuosi" toisessa käsittelyssä.
- 8 § Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 18.00.

Pöytäkirjan vakuudeksi:

Helsingissä 31.12.1990

Anita Soinjoki
puheenjohtaja

Irma Koponen
sihteeri

Pöytäkirjan tarkastajat:

Marja-Liisa Koivunen

Päivi Pirnes

JULKINEN ANTEEKSIOPYNTÖ

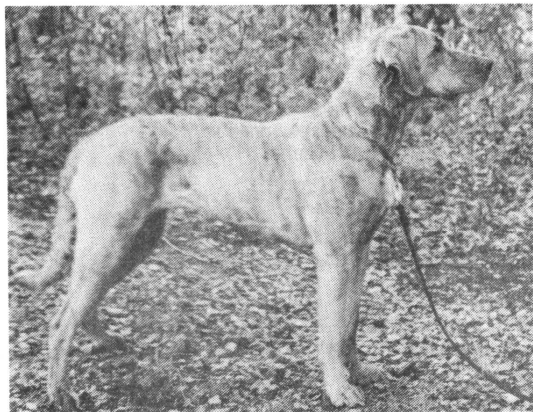
Tämän arvostetun lehden epäpätevän päätoimittajan uskomattomasta tunaroinnista ja hämmästyttävästä huolimattomuudesta johtuen SANDIN ja SUOMISEN perheen joulutervehdys jäi julkaisematta. Anteeksiantamattoman erheeni korjaamiseksi julkaisemme ilmoituksen tässä lehdessä, joskin hieman eri muodossa kuin alun perin oli tarkoitus.

Samalla käytän tilaisuutta hyväkseni onnitellakseni SANDIA, joka maaliskuussa täyttää kunniaakkaat 10 vuotta. Miten olisi, jos Sandi ja sisarukset Rolle, Dina ja Tessu - onnitellut heillekin - kirjoittaisivat tänne ja kertoisivat voinnistaan ja elämästään mielellään kuvan kera.

Toukokuussa viettävät 10-vuotissynttäreitään Molla, Hessu, Jesse ja Sissi. Toivoaksemme saamme kuulla myös teistä! Toivon voivani esittää teille kaikille henkilökohtaiset onnentoivotukset treffien yhteydessä kesällä. Kaikki mukaan näyttämään chessienuurisolle millaista olikaan kun "vanhat" olivat nuoria!

Nöyrimmästi teidän
Päätoimittaja

PS. Sandi oli kyllä mukana eräessä joulutervehdyksessä. Kuva vain oli hieman vanha. Se oli otettu keväällä 1981.

S A N D I J A
S U O M I S E T

TOIVOTTAVAT CHESSIE-
VÄELLE HYVÄÄ JUHLA-
VUOTTA 1991

Lääketieteen uutisia:

KOIRA VAARANTAA TERVEYTESI

TÄMÄ ON VAROITUS SINULLE, JOKA ET VIELÄ OLE EDES HARKINNUKSEN KOKOANNAKSEN HANKKIMISTA. PIDÄ VARASI, SILLÄ VOIT SAIRASTUA PARANTUMATTOMASTI!

On todettu, että usea ei-koiranomistaja on sairastunut ns. AKILLISEEN KOIRAKUUMEESEEN (canisfilia acuta). Tämän seurauksena henkilölle tulee vastustamaton halu hankkia koira lemmikiksi järkevistä perusteluista huolimatta. Vaikka tartunnan saaneelle kuinka yrittäisi todistaa, miten vaivalloista on pitää koiraa, miten paljon siitä lähtee karvoja tai miten paljon se tuhoaa huonekaluja, eivät mitkään perustelut tai hoitokeinot tuota tulosta. Sairastunut hankkii koiran lähes 100 % varmuudella.

Tästä on seurauksena, että tauti siirtyy krooniseen vaiheeseen, ns. KOIRAHULLUUTEEN (canisfilia chronica). Potilas puhuu taukoamatta koirastaan ja kohdistaa kaiken tarmonsensa sen hyvinvoinnin edistämiseksi. Hän juoksee koiransa kanssa koulutustilaisuuksissa ja näyttelyissä sekä liittyy useisiin koiraseuroihin ja -yhdistyksiin, joissa hän voi tavata muita samalla tavalla sairastuneita. Pahimmassa tapauksessa hän hankkii itselleen toisen koiran. Jotkut ryhtyvät jopa kasvattajiksi ja teettävät koirillaan pentuja.

Jos potilas erotetaan koirastaan, syntyy ylitsepääsemättömiä vieroitusoireita: vapinaa, hermostuneisuutta, aggressiivisuutta. Oireet jatkuvat kunnes potilas saa taas tavata koiransa.

Minkäänlaisesta lääkehoidosta ei ole apua taudin hoidossa. Tärkeintä on, että potilas pysyy mahdollisimman hyväkuntoisena ja hyväntuulisena ja siksi onkin parasta antaa sairastuneen hoidella koiriaan niin kauan kuin hän siihen itsenäisesti kykenee.

Lainattu SKYE -lehdessä 1/91

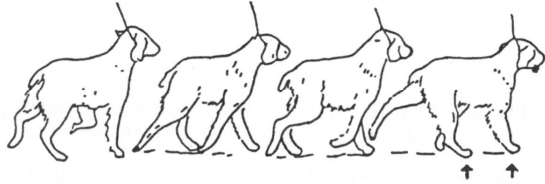
KOIRAN LIIKKEET osa 2

Koiran rakenne ja sen seurauksena myös sen liikkeet ovat pääosin perinnöllisten tekijöiden säätelemiä. Pennun normaalin kotihoidon, tasapainoisen ruokinnan ja tavanomaisen ulkoilun pitää riittää takaamaan koirien oikea kehitys. Tarkoituksenaan on kasvattaa koiria, jotka kehittyvät hyvin normaaleissa olosuhteissa, eivätkä vaadi epänormaalin suojattua tai valvottua hoivaa.

Koiran saamat perintötekijät eivät silti yksin takaa hyvää tulosta, jos koiranomistaja laiminlyö oikean ruokinnan tai ei anna pennulle mahdollisuutta myös vapaana liikkumiseen. Kohutuon vitamiini- tai proteiiniinruokinta, jatkuva luistelu liukkailla parketeilla tai liikunnan puute ylipäättänsä vaikuttavat luuston ja lihaksiston kehitykseen. Tämä artikkeli ei kuitenkaan keskity näihin hankittuihin virheisiin, vaan

kertoo koiran rakenteellisten vikojen aiheuttamista liikuntahäiriöistä. Tällä kertaa kuvataan esimerkkien avulla erilaisia virheellisiä askellajeja.

On kuitenkin muistettava, että jokin tietty virhe voi johtua useammasta eri syystä, eikä tämä artikkeli voi esittää tyhjentävästi niitä kaikkia.

Kuva 1. Peitsaava koira: tässä tapauksessa koiran runko on liian lyhyt koiran korkeuteen nähden ja lisäksi koiralla on huonot etukulmaukset.

VIRHEELLISIÄ SIVULIIKKEITÄ

Peitsaaminen (kuva 1)

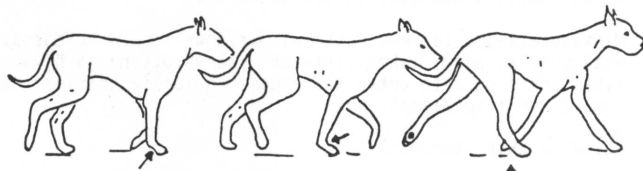
Peitsaaminen katsotaan virheelliseksi käyntimuodoksi näyttelykehissä. Tätä askellajia esiintyy erityisesti neliömäisillä koirilla, jotka ovat jonkin ver-

ran takakorkeita. Tämä tilanne nähdään usein keskenkasvuisilla afgaaneilla eikä sitä tässä tilanteessa tule pitää hälyyttävänä. Kun koira kehityy, sen ruumiinrakenne (toivottavasti) tasapainottuu ja peitsaamistaipumus

vähenee. Jos aikuinen koira peitsaa helposti, se johtuu tavallisesti rungon ja kulmausten pahasta epätasapainosta (liian lyhyt runko ja suorat kulmaukset). Myös lantion tapaturmat saattavat aiheuttaa peitsaamista.

Kuva 2. Koira astuu ristiin mahan alla estääkseen raajojen kolhiintumiset. Lisäksi koira nostaa eturaajan liian korkealle (vrt takaraajan asento) hidastaakseen eturaajan liikettä.

Kuva 3. Raskarakenteinen koira, jonka ranteet ovat heikot ja se astuu ristiin.

Kuva 4. Oikeaoppinen lentävä ravi, johon kuuluu ristiinastuminen. Huomaa, että takajalka ei astu samaan jälkeeseen, mihin etujalka on astunut ja että kyseessä on aina yhteen linjaan astuminen.

Ristiinastuminen ravissa (kuva 2)
Ristiinastuminen on hyvin tavallinen virhe, joka voi johtua useammasta eri syystä. Tavallisin seilitys on se, että koiralla on huono etuosa verrattuna takaosaan. Myös rungon liiallinen lyhyys koiran korkeuteen verrattuna johtaa usein ristiinastumiseen.

Raskarakenteisilla koirilla, joilla on huono etuosa esiintyy ristiinastumisen lisäksi ranteiden löysyyttä, joka

johtuu jatkuvasta eturaajojen jänteiden yllirasituksesta (kuva 3).

Luonnollista ristiinastumista esiintyy ns. lentävässä ravissa, joka parhaimmillaan nähdään saksanpaimenkoiralla. Kyseessä on nopea ravin muoto, jota esittää kuva 4. Myös liian nopeasti ravaava vinttikoina astuu ristiin ilman, että sen rakenteessa on välttämättä vikaa.

Eturaajan virheellinen nosto

Välttääkseen ristiinastumista ja raajojen kolhiintumista koira saattaa muuttaa eturaajojen askelta hidastaakseen etuosan liikettä, jolloin takaraaja ei mahan alla kolhi vastaavaa eturaajaa (kuva2). Pienikokoiset koirat ottavat helposti käyttöön ns. Hackney-liikunnan, jolloin koira nostaa eturaajan samalla tavalla kuin kouluratsastushevonen (kuva 5).

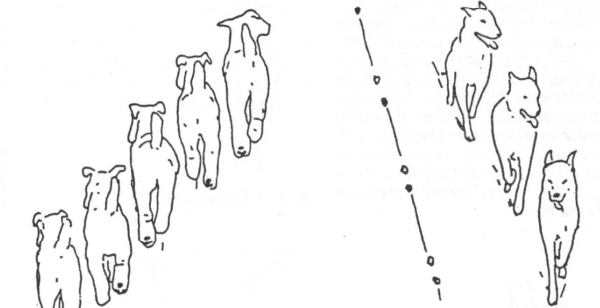

Kuva 5. Hackney-liikunta on oikea liikuntatapa VAIN eräille pienikokoisille koirille.

EDESTAKAISTEN LIIKKEIDEN VIRHEET

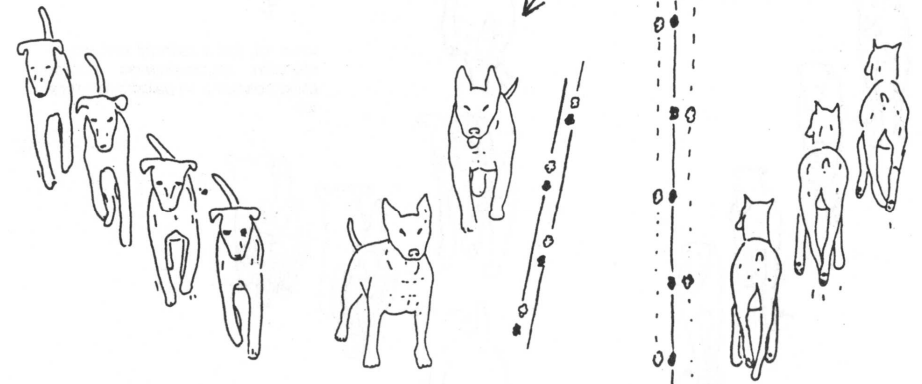
Kuvat 6 ja 7 osoittavat sen, että oikealla tavalla liikkuvan koiran etu- ja takaraajat liikkuvat yhdensuuntaisesti siten, etteivät esim. koiran eturaajat ole lainkaan nähtävissä koiran juostessa katsojasta pois päin. Tämä sääntö pätee siitä riippumatta, astuvatko tassut kahteen vai yhteen jälkeeseen. Jos raajojen liikeradoissa esiintyy häiriötä, virheet havaitaan katsottaessa koiran edestakaisia liikkeitä.

Jos etuaskleet ovat liian leveät tai taka-askel ahdas, nähdään etutassujen pohjat tarkasteittaessa katsojasta pois päin juoksevaa koiraa. Sama pätee myös, jos taka-askel on liian leveä (kuva 8). Huonot etukulmaukset yhdistettynä hyvään takaosaan voivat johtaa myös ns. rapukäyntiin, jolloin koira juoksee vinossa toinen kylki edellä (kuva 9).

Kuva 6. Oikeat yhdensuuntaiset liikkeet (parallel tracking).

Kuva 7. Yhteenlinjaan (single track) ja kahteen linjaan (parallel tracking) astuvat terverakenteiset koirat.

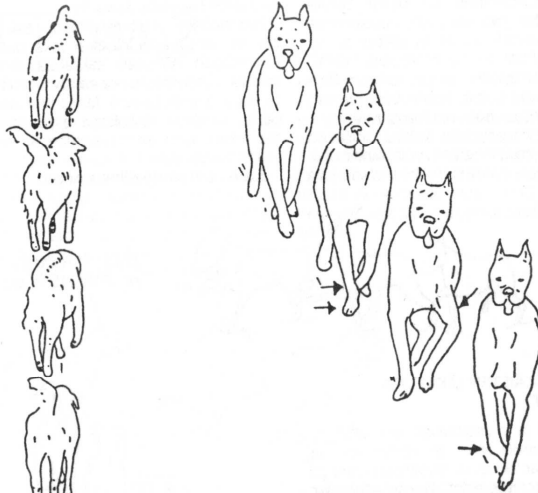

Kuva 8. Koira astuu etujaloilla kahteen ja takajaloilla yhteen jälkeeseen. Sama virhe voidaan havaita myös päinvastaisena.

Eturaajojen virheelliset liikkeet saattavat johtua huonoista kulmauksista, huonosti kehittyneestä rintakehästä tai heikoista lihaksista (kuvat 10, 11). Jos koiran liikkeet ovat ns. ahtaat takaa, koira usein myös kääntää polvia ulospäin (kuva 12). Tämä saattaa olla seurausta jänteiden ja/tai lihasten heikkoudesta.

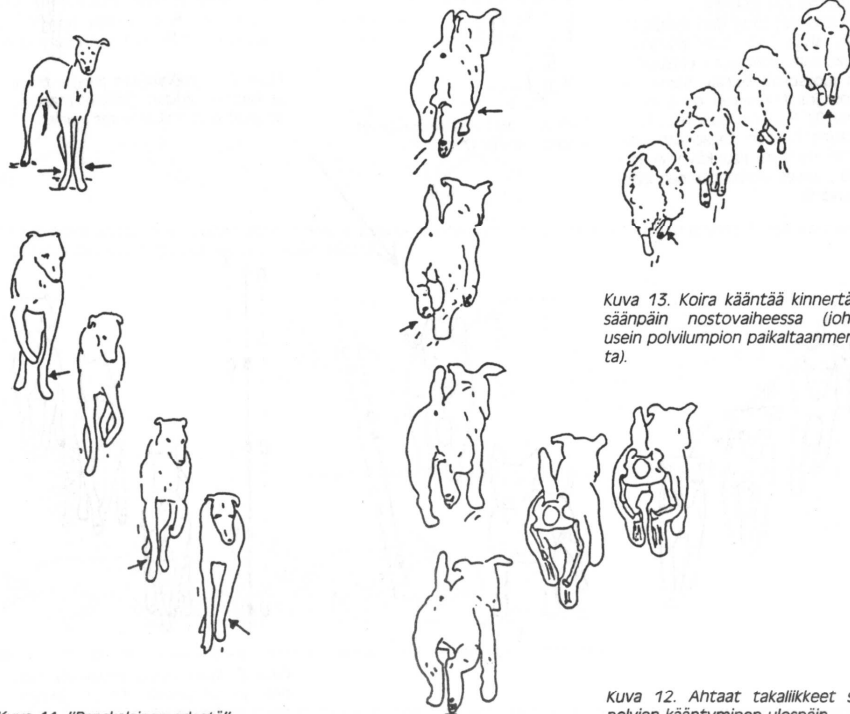
Jos koiralla on vikaa polvissa, esim. kyseessä on polvilumpion paikaltaanmeno, nähdään kuvan 13 osoittama liikuntavirhe. Koira kääntää kinnertä jalan ollessa ilmassa helpottaakseen polven toimintaa. Jos taas koiran kinner taipuu ulospäin painon ollessa jalan päällä, on yleensä kyse jänteen tai nivelsiteiden heikkoudesta (kuva 14). Kasvavalla pitkäraajaisella koiralla saattaa esiintyä tämä tila, joka sittemmin korjaantuu itsestään.

Näiden virheiden lisäksi esiintyy luonnollisesti joukko pienempiä virheitä, joita ei tässä yhteydessä selvitetä. Kaikkiin tassunheittoihin ei edes ole löydettävissä selvää syytä. Lisäksi koiran esittämistapa, temperamentti ja yleiskunto vaikuttavat liikkeiden näytävyyteen. Todellisia rakenteellisia vikoja voi hyvä esittäjä peittää, kun koira seisoo, mutta liikkeet paljastavat yleensä ne aina.

Kuva 9. Rapukäynti.

Kuva 10. Kyynärpäät ja varpaat kääntyvät ulospäin. Lisäksi koiran eturaajat menevät ristiin nostovaiheessa.

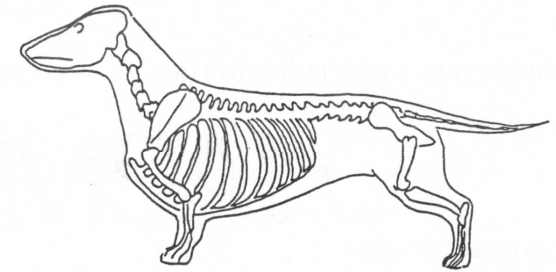
Kuva 11. "Ranskalainen edestä".

Kuva 12. Ahtaat takaliikkeet sekä polvien kääntyminen ulospäin.

Kuva 14. Koiran kintereet taipuvat ulospäin, kun paino on jalan päällä.

Yleensä on kyse siitä, että koiran rakenne on epätasapainoinen. Todella hyvin kulmautuneesta koirasta on hyvä esimerkki mäyräkoira (kuva 15), joka sekään ei kärsi tästä 'vasta'.

Kuva 15. Hyvä mäyräkoira edustaa todella voimakkaasti kulmautunutta koiratyyppeä.

Hyvien, ulottuvien liikkeiden perusta on aina koiran hyvässä rakenteessa, jonka asiantunteva esittäjä pystyy tuomaan esille näyttelytilanteessa. Paraskaan koira ei tuo esiin kaikkia hyviä ominaisuuksiaan, ellei sitä ole

fysisesti ja henkisesti treenattu näyttelyä varten.

Pääasiallinen lähde: R. Page Elliott: **The new dogsteps 2. painos, 1984** Howell Book House Inc, New York
Lainaus: Afgaani 1-2/86

Lainattu Cavalier 4/90 -lehestä

NÄYTTELYTULOKSIA

26.1.91 Turku TOP-DOG SHOW

ROP, CACIB, SERT RONEKLINT'S EDISON (Chester Brown IV - Jalas Steps Ahead)
om. Matti & Seija Räsänen, kasv. Lis & Leif Brøndum-Holm)

VARA-CACIB, KUMA BLUSTRYWOOD'S RO-LYN STONE (Ch Chestnut Hills Stone E's Tug-
Ch Ro-Lyn's Blustry Jala Jessa) om. Sanna Järvinen, kasv.
R. Zerbst & J. Wood)

24.2.91 Joensuu, SUSIRAJA DRIVE-IN

KUMA, SERT, ROP
ja RYP V BLUSTRYWOOD'S RO-LYN STONE

Kerrottakoon, että Yankeelle myönnettiin Kaakon Nuuskujen
pokaali "KAAKON NÄYTTELYKOIRA 1990". ONNEKSI OLKOON!

Painovirhepaholainen oli päässyt luiskahtamaan tekstiin CHESSIE 4/90.
Jutussa, jossa kerrottiin Sagge-nimisestä chessiestä ei suinkaan pitänyt
olla: "Metsästyskoiraa Saggesta ei kuitenkaan koskaan taida tulla." Päin
vastoin, Sten-Åke Jönsson on erittäin tyytyväinen koiraansa kuten tekstistä
käy ilmi. Sen sijaan hän epäilee, että Saggesta ei koskaan tule metsästysKOE-
koiraa, sillä Sagge stressaantuu ja tulee kovääniseksi joutuessaan toimi-
maan toisten koirien kanssa.

Shakespearelahdennoutaja on nyt virallisesti OUT. Samoin monet muut rotumme
nimenväännökset. Mitä mieltä olette seuraavasti:

Iltalenkillä tuli tuttu beaglenomistaja koirineen vastaan. Ensimmäinen kom-
mentti oli: "Jaaha, sieltähän tulee tämä TWIN PEAKS -noutaja!"
Sillä lailla, aina pitää olla ajan hermolla.

KOMSALÖ

Runeberginpäivänä 5.2.1991 High Noon Sierra Sadie "Saara"
synnytti seitsemän ihanaa chessielasta (2 + 5). Pentujen
isä on Tanskasta tuotu Roneklints Edison. Pentujen nimiksi
tuli Fänrik Stål, Sven Duva, Fredrika, Lotta Svärd, Mamsell
Frigga, Mamsell Hanna ja Mamsell Rosa.
Sven Duva on vaalea, kaunispäinen ja hyvärakenteinen poi-
ka. Sille etsin näyttelyistä kiinnostunutta perhettä. Pen-
tujen molemmat vanhemmat ovat vapaita perinnöllistä saira-
uksista ja korkeasti näyttelyissä palkittuja.

Tiedustelut: Gun Holmström, Siuntio. Puhelin 90-262 580.